№ 2. Warszawa, 1 czerwiec 1931 r. Rok V.

DZIENNIK URZĘDOWY
POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

PRZEPISY ORGANIZACYJNE

30.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 19 maja 1931 r.

L. 818/I/Og/31

dotyczące kompetencji Wydziałów D. P. M. T. w sprawach usuwania nienadających się do użytku ruchomości.

Celem uniknięcia wątpliwości kompetencyjnych zainteresowanych Wydziałów w sprawach dotyczących usuwania z Fabryk (Urzędów, Magazynów) zbędnych, starych i zużytych maszyn, aparatów, instalacyj, ich części, narzędzi oraz odpadków, ustalam następujący podział zakresu działania Wydziału V i VI w tym przedmiocie:

A. Do atrybucji Wydziału V-go należy:

1) rozpatrywanie nadsyłanych przez Fabryki (Urzędy, Magazyny) wniosków w sprawie usunięcia zbędnych maszyn i t. p., które nie nadają się do użytku i nie odpowiadają obecnym potrzebom Fabryk (Urzędów, Magazynów),

2) rozpatrywanie wniosków Komisyj Lustracyjnych, względnie wniosków delegatów z ramienia Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego o konieczności usunięcia z Fabryk (Urzędów, Magazynów) zbędnych maszyn i t. p.,

3) wydawanie Fabrykom (Urzędom, Magazynom) zarządzeń odnośnie przeniesienia zbędnych maszyn i t. p. do innych Fabryk (Urzędów, Magazynów),

4) wydawanie Fabrykom (Urzędom, Magazynom) zarządzeń odnośnie powołania komisyj technicznych, względnie komisyj dyskwalifikacyjnych w celu ustalenia przydatności, względnie nieprzydatności zgłoszonych przez Fabryki (Urzędy, Magazyny) przedmiotów,

5) zatwierdzanie względnie odrzucanie wniosków komisyj technicznych (dyskwalifkiacyjnych) odnośnie usunięcia z Fabryk (Urzędów, Magazynów) zbędnych przedmiotów,

6) występowanie do Wydziału VI z wnioskami o usunięcie z Fabryk (Urzędów, Magazynów) zdyskwalifikowanych przedmiotów i wydawanie opinji, czy dana maszyna podlega obowiązującym przepisom o obrocie maszynami tytoniowemi, czy też nie.

B. Do atrybucji Wydziału VI należy:

1) rozpisywanie przetargów na sprzedaż zdyskwalifkowanych maszyn, instalacyj, przyrządów, aparatów, części łomu i t. p. względnie upoważnienie Fabryk (Urzędów, Magazynów) do rozpisania odnośnych przetargów,

2) rozpatrywanie wyników przetargów,

3) zawieranie umów na sprzedaż zdyskwalifikowanych przedmiotów bądź w całości, bądź w stanie rozbitym na łom, względnie upoważnienie Fabryk (Urzędów, Magazynów) do zawarcia stosownych umów,

4) wydawanie zarządzeń Fabrykom (Urzędom, Magazynom) odnośnie rozebrania danej maszyny na składowe części i wyjęcia z niej metali wartościowych (jak: miedź, mosiądz, aluminjum, biały metal i t. p.) a następnie rozbicia jej na łom,

5) zatwierdzanie sprzedaży zdyskwalifikowanych przedmiotów,

6) kierowanie odpisów odnośnych zarządzeń do Wydziału VII celem właściwego zarachowania i do Wydziału V do wiadomości.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego:

(—) Dr. *A. Kreutz*

31.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 22 maja 1931 r.

L. 820/I/Og/31

w sprawie organizacji Oddziału Reklamy Handlowej.

Uchylając zarządzenie z dnia 18 grudnia 1930 r. w sprawie organizacji Referatu Prasowego w Wydziale I, zarządzam co następuje:

W Wydziale IV — Sprzedaży — powołuję do życia jako oddzielną jednostkę organizacyjną tego Wydziału, podporządkowaną bezpośrednio Naczelnikowi Wydziału, Oddział Reklamy Handlowej.

Kierownictwo tego Oddziału poruczam dotychczasowemu Kierownikowi Referatu Prasowego w Wydziale I, pracownikowi kontr. Zdzisławowi Grabskiemu.

Do zakresu działania Oddziału Reklamy Handlowej należeć będą wszystkie sprawy reklamy handlowej Polskiego Monopolu Tytoniowego i to tak krajowej jak i zagranicznej, a ponadto sprawy związane z prowadzeniem propagandy, odnoszące się do działów produkcji wyrobów tytoniowych i uprawy tytoniu w kraju.

Do Oddziału Reklamy Handlowej należeć będzie poza tem pośredniczenie w umieszczaniu w prasie przez zainteresowane Wydziały wszelkich ogłoszeń, choćby niedotyczących akcji propagandowo-reklamowej, jak np. ogłoszeń o konkursach na posady, przetargach i t. p.

Sprawy prasowe w ścisłem znaczeniu tego słowa, poza kwestjami propagandowo reklamowemi, należeć będą nadal do Wydziału I i zostają włączone do Oddziału Ogólnego tego Wydziału.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego:

(—) Dr. *A. Kreutz*

SPRAWY OGÓLNE

32.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 28 kwietnia 1931 r.

L. 579/I/Og/31

w sprawie adresowania korespondencji do Państwowego Magazynu surowców i wyrobów tytoniowych Kraków — Podgórze.

Do

Fabryk i Zakładów Polskiego Monopolu Tytoniowego (wszystkich).

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego podaje do wiadomości, iż wszelką korespndencję oraz przesyłki **pocztowe** dla Państwowego Magazynu surowców i wyrobów tytoniowych Kraków—Podgórze należy adresować:

„Państwowy Magazyn surowców i wyrobów tytoniowych Kraków—Podgórze
ul. Nadwiślańska".

Natomiast **stacją odbiorczą** tego Magazynu dla wszelkich **przesyłek kolejowych** jest st. kol. Kraków—Wisła.

Za Dyrektora P. M. T.:

(—) *Gawiński*

w/z. Naczelnika Wydziału.

33.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 6 maja 1931 r.

L. 941/X/Tr/31

w sprawie zmiany nazwy dla adresów przesyłek kolejowych stacji Białystok

Do

wszystkich Fabryk i Zakładów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Wobec zmiany nazwy stacji Białystok, należy w spisie adresów dla przesyłek kolejowych, przesłanym Fabrykom i Zakładom przy zarządzeniu z dnia 13 listopada 1930 r. L. 2978/X/Tr/30, poprawić adres Państwowej Fabryki Wyrobów Tytoniowych w Białymstoku w rubryce „Stacja przeznaczenia" w następujący sposób:

dla przesyłek drobnicowych, zamiast „Białystok I", ma być „Białystok Centralny", zaś dla przesyłek wagonowych, zamiast „Białystok II", ma być „Białystok Fabryczny".

Za Dyrektora P. M. T.

(—) ***Napieralski***

Naczelnik Wydziału.

SPRAWY OSOBOWE

34.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 17 grudnia 1930 r.

L. D. I. 4400/5/30

w sprawie uzupełnienia i sprostowania wykazów stanu służby w związku z wymiarem zaopatrzeń emerytalnych, względnie pensyj wdowich i sierocych.

Na podstawie dotychczasowej praktyki przy wykonywaniu ustawy emerytalnej, Ministerstwo Skarbu stwierdza, że przy przeniesieniach funkcjonarjuszów państwowych w stan spoczynku, względnie przy wymiarze pensyj wdowich i sierocych w wypadkach śmierci funkcjonarjusza w czynnej służbie, zdarzają się często znaczne opóźnienia w wymiarze zaopatrzeń emerytalnych, względnie pensyj wdowich i sierocych.

Opóźnienia te, dochodzące niejednokrotnie do kilku, a nawet kilkunastu miesięcy, powodują interwencje ze strony osób interesowanych, które w wielu wypadkach dają wyraz mniemaniu, że władze rozmyślnie opóźniają przyznanie im należnego zaopatrzenia.

Należy stwierdzić, że opóźnienia w wymiarze zaopatrzenia emerytalnego względnie pensyj wdowich i sierocych w przeważnej mierze są zawinione przedewszystkiem przez samych funkcjonarjuszów państwowych, którzy w czasie czynnej służby zaniedbali zebrania odpowiednich dowodów swej poprzedniej służby lub też nie dostarczyli we właściwym czasie swym władzom dowodów swej służby wojskowej, względnie cywilnej, pełnionej przed wstąpieniem do ostatnio odbywanej służby cywilnej lub wojskowej polskiej. Z powodu braku takich dowodów służby i skutkiem tego niemożności doliczenia do wysługi emerytalnej lat służby poprzedniej, uzasadniającej prawa emerytalne, wymiar zaopatrzenia nie może nastąpić do czasu zebrania i dostarczenia tych dowodów, często bowiem czas ostatnio pełnionej służby nie daje prawa do żądania zaopatrzenia (brak 10-ciu lat nieprzerwanej służby państwowej).

Wprawdzie w myśl art. 36 i 79 ustawy emerytalnej uposażenie emerytalne przyznaje się i oblicza na podstawie dat, zawartych w wykazie stanu służby, jednak wykazy stanu służby są często niewypełnione datami i przebiegiem służby poprzedniej, nadto zaś daty służby, spędzonej przed wstąpieniem do ostatnio pełnionej służby, są częstokroć wpisywane na podstawie ustnych zeznań funkcjonarjusza, bez przedłożenia dowodów, wobec czego dat tych nie można uznać za dostatecznie udowodnione.

Z chwilą śmierci danego funkcjonarjusza wdowa niejednokrotnie nie ma nawet możności wydostania odpowiednich dowodów celem przedłożenia ich władzom wymiarowym, gdyż często nawet nie wie, gdzie jej zmarły mąż dawniej pełnił służbę i w jakim charakterze.

Usunięcie powyższych niedomagań, leżące tak w interesie funkcjonarjuszów państwowych i ich rodzin, jak również w interesie władz, jest możliwe

przedewszystkiem w drodze rewizji wykazów stanu służby i uzupełnienia aktów osobowych każdego funkcjonarjusza brakującemi dowodami z czasów poprzedniej służby wpisanej do wykazu stanu służby, oraz przez ścisłe stosowanie w praktyce zasady, że wpisywanie przebiegu służby do wykazu służby może być dokonane wyłącznie na podstawie odpowiednich dowodów, tudzież, że w chwili dokonania wpisu winien być sporządzony niezwłocznie legalizowany odpis przedłożonego dowodu, wkońcu, że odpis ten musi bezwarunkowo być przechowywany łącznie z wykazem stanu służby.

W sprawie wpisanych już do wykazu stanu służby dat poprzedniej służby Ministerstwo Skarbu zauważa, że w razie braku odpowiednich dowodów należałoby wezwać niezwłocznie wszystkich funkcjonarjuszów państwowych do przedłożenia wiarygodnych dowodów do ściśle oznaczonego terminu z zagrożeniem, że w razie niezadość uczynienia wezwaniu daty poprzedniej, nieudowodnionej służby zostaną wykreślone z wykazu stanu służby, jako nieznajdujące uzasadnienia w dowodach, jakie winny być dostarczone przez interesowanego funkcjonarjusza.

Wydanie takiego zarządzenia jest tem bardziej konieczne, że Najwyższy Trybunał Administracyjny w wyroku z dnia 31 grudnia 1929 r. L. Rej. 4095/27 w sprawie Heleny Michalczykowej orzekł, co następuje:

„Co się tyczy nieuwzględnienia przez władzę pozwaną służby skarżącego w legjonach polskich a następnie, po ich rozwiązaniu — w przymusowej służbie w armji austrjackiej w czasie od 13 sierpnia 1916 r. do 1 listopada 1918 r. to wobec tego, że wzmiankowany okres służby stwierdzony jest wykazem służby ś. p. Józefa Michalczyka oraz kartoteką funkcjonarjuszy i urzędników policyjnych, pominięcie go przez władzę pozwaną stanowi niezgodność z faktycznym stanem sprawy, a tem samem spowodowało wadliwość postępowania, połączoną ze szkodą dla skarżącego".

Najwyższy Trybunał Administracyjny wychodzi zatem ze słusznego założenia, że wpisy w wykazie stanu służby mogą być dokonane jedynie na podstawie dokumentów, to też może się zdarzyć, że gdy wpisy do wykazu służby zostaną dokonane bez uzasadnienia dokumentami, to jednak władza będzie zmuszona, wobec stanowiska Najwyższego Trybunału Administracyjnego, zaliczyć do podstawy wymiaru zaopatrzeń nieudowodnione lata służby, które zostały wpisane jedynie na podstawie ustnych zeznań funkcjonarjusza, co miało miejsce w wypadku, który był przedmiotem orzeczenia Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Celem uniknięcia zwłoki w przyznawaniu i wymiarze emerytur, względnie pensyj wdowich i sierocych, spowodowanej z reguły brakiem dowodów odbytej poprzednio służby, względnie nieudokumentowanemi wpisami do wykazu stanu służby oraz celem uniknięcia mogących powstać z tego powodu strat Skarbu Państwa, Ministerstwo Skarbu uważa za konieczne jak najrychlejsze przeprowadzenie uzupełnienia, względnie rewizji wpisów, dokonanych w wykazach stanu służby, jak również wykreślenia z wykazów stanu służby tych wpisów, które nie są oparte na wiarygodnych dokumentach, nadto uzupełnianie wykazów odpisami dokumentów, na których oparto dokonane wpisy, wkońcu uprasza o wydanie w tej mierze koniecznych zarządzeń.

35.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 marca 1931 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

(Patrz Dz. U. R. P. z dnia 2 maja 1931 r. Nr. 42, poz. 380).

36.

OKÓLNIK PREZESA RADY MINISTRÓW Nr. 30

z dnia 4 maja 1931 r.
Nr. 6702/IV/Og

w sprawie zaliczek na uposażenie.

Na zasadzie art. 15 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) w brzmieniu ustalonem w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 370) oraz na zasadzie art. 6 par. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem, oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) — zarządzam w porozumieniu z Panem Ministrem Skarbu co następuje:

I. Bezprocentowe zaliczki na uposażenie mogą być udzielane zgodnie z wyżej powołanemi przepisami funkcjonarjuszom państwowym, wyszczególnionym w art. 1 ustawy uposażeniowej z dnia 9 października 1923 r., sędziom i prokuratorom, oficerom zawodowym i tym oficerom rezerwy, zatrzymanym w czynnej służbie, którzy zostali zakwalifikowani na oficerów zawodowych, oraz szeregowym zawodowym.

Z pośród osób wyżej wymienionych wyłącza się od prawa do zaliczki te, które: a) pozostają w stanie nieczynnym, względnie w stanie rozporządzialności, oraz d) którym wypowiedziano stosunek służbowy.

W drodze wyjątku od postanowień, zawartych w p. c) ustępu poprzedniego, mogą być udzielane bezprocentowe zaliczki na uposażenie osobom, pozostającym na bezpłatnym urlopie, udzielonym dla uzupełnienia studjów. W tym wypadku potrącanie rat udzielonej zaliczki z uposażenia rozpoczyna się od 1 dnia miesiąca następującego po ukończeniu urlopu.

II. Zaliczki mogą być udzielane w zasadzie tylko na pokrycie wydatków, spowodowanych długotrwałą chorobą proszącego, chorobą lub śmiercią tych członków rodziny, do których utrzymania proszący

jest prawnie obowiązany, na spłatę długów, powstałych bez winy proszącego, w wypadku utraty niezbędnych ruchomości, na koszty odbycia podróży naukowych, ogłoszenia pracy naukowej, jak również na koszty budowy własnego mieszkania. W zupełnie wyjątkowych wypadkach mogą być przyznawane zaliczki również na cele konsumpcyjne, jak n. p. na zakup ubrania, obuwia, opału na zimę i t. p.

Prawo do otrzymania zaliczki na koszty budowy własnego mieszkania przysługuje osobom, wymienionym w p. I., jeżeli: 1) nie mają odpowiedniego do swego stanu rodzinnego mieszkania, wynajętego bezpośrednio od właściciela domu, podlegającym ochronie lokatorów i 2) jeżeli bądźto sama, bądź do spółki z małżonkiem, rodzicami, lub rodzeństwem, o ile z osobami temi prowadzą wspólne gospodarstwo domowe rozpoczęły już budowę mieszkania na własność, bądź też są członkami spółdzielni mieszkaniowej, która buduje dla nich mieszkania w domu spółdzielczym. Z pośród zaś wymienionych osób, należy uwzględniać w pierwszym rzędzie osoby, znajdujące się w wyjątkowo niekorzystnem położeniu mieszkaniowem (n. p. osoby mieszkające poza granicami miejscowości, w której pełnią służbę i t. p.).

Na budowę jednego i tego samego mieszkania może być udzielona zaliczka tylko raz jeden.

W wypadkach innych, niż wymienione w poprzednich ustępach, mogą być udzielane zaliczki tylko wyjątkowo za uprzednią zgodą Ministerstwa Skarbu, w razie istnienia okoliczności, zasługujących na szczególne uwzględnienie.

III. Uwzględnienie prośby o udzielenie zaliczki zależne jest od udowodnienia przez proszącego, że w danym wypadku zachodzi jedna z wymienionych w p. II okoliczność.

IV. Zaliczkę na uposażenie przyznaje się w złotych do wysokości nieprzekraczającej 3-miesięcznego uposażenia.

Zaliczka na koszty budowy własnego mieszkania może być przyznana do wysokości nieprzekraczającej 6-miesięcznego uposażenia. Jeżeli zaliczka ta przekracza 3-miesięczne uposażenie, wymagana jest uprzednia zgoda Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu.

Zaliczka w wysokości przekraczającej 3-miesięczne uposażenie może być udzielona prowizorycznym funkcjonarjuszom państwowym tylko wtedy, jeżeli zostanie zabezpieczona i to albo hipotecznie, albo przez zobowiązanie dwu wypłacalnych ręczycieli.

Za podstawę obliczenia przyjmuje się uposażenie, przysługujące na zasadzie art. 3, 4, 37 ust. 1, 48 ust. 2, 49 ust. 2 54 ust. 1, 62 ust. 1 i 118 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924), oraz art. 4, 5, 8 i 25 ustawy z dn. 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134 poz. 1107), przy uwzględnieniu postanowień art. 8 ustawy z dnia 18 grudnia 1926 r. o uzupełnieniu prowizorjum budżetowego na czas od 1 października do 31 grudnia 1926 r. i o prowizorjum budżetowem na czas od 1 stycznia do 31 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 125 poz. 725) oraz art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 stycznia 1928 roku, w sprawie podwyższenia uposażenia wojskowych zawodowych i oficerów rezerwy, zatrzymanych w służbie czynnej (Dz. U. R. P. Nr. 7 poz. 42). Ponadto uwzględnia się przy obliczaniu zaliczki dodatek mieszkaniowy.

Zaliczka udzielona na cele konsumpcyjne nie może przekraczać 1-miesięcznego uposażenia.

Wysokość zaliczki zależna jest od udowodnienia przez proszącego potrzeby uzyskania zaliczki w takiej właśnie wysokości.

V. Zwrot zaliczki udzielonej osobom pełniącym służbę w kraju do wysokości 1-miesięcznego uposażenia następuje w nie więcej niż 12, zaliczki udzielonej do wysokości 2-miesięcznego uposażenia w nie więcej niż 18, zaliczki udzielonej do wysokości 3-miesięcznego uposażenia w nie więcej niż 30, wreszcie zwrot zaliczki, udzielonej w wymiarze wyższym niż 3-miesięczne uposażenie w nie więcej niż 36 bezpośrednio po sobie następujących ratach miesięcznych.

Zwrot zaliczki, udzielonej osobom zajmującym stanowiska na obszarze W. M. Gdańska i zagranicą do wysokości 1-miesięcznego uposażenia, następuje w nie więcej niż 6, zaliczki udzielonej do wysokości 2-miesięcznego uposażenia w nie więcej niż 12, wreszcie zwrot zaliczki w wymiarze wyższym w nie więcej niż 24 bezpośrednio po sobie następujących ratach miesięcznych.

Raty zaliczki potrąca się z uposażenia, począwszy od 1 dnia miesiąca następującego po przyznaniu zaliczki.

W wyjątkowych wypadkach, szczegółowo uzasadnionych, zaliczka może być udzielona przed ostateczną spłatą poprzedniej zaliczki.

VI. Przyznawanie zaliczek osobom, pełniącym służbę we władzach naczelnych służy tymże władzom z wyjątkiem kierowników tych władz, którym zaliczki przyznaje Prezes Rady Ministrów. Przyznawanie zaliczek osobom pełniącym służbę przy władzach i urzędach niższych instancyj służy władzom podległym bezpośrednio władzy naczelnej, z wyjątkiem kierowników tych władz, którym przyznaje zaliczki władza naczelna.

W wypadkach, gdy chodzi o udzielanie zaliczki przed spłatą połowy zaliczki poprzedniej, przyznawanie zaliczek należy zawsze do władzy naczelnej.

VII. W wypadkach rozwiązania stosunku służbowego bez uposażenia emerytalnego należy zaległe raty zaliczki potrącić w całości, względnie zażądać zwrotu zaliczki w całości.

VIII. W razie śmierci przed spłatą zaliczki dług z powyższego tytułu obciąża spadkobierców do wysokości odziedziczonego majątku, zgodnie z przepisami obowiązujących ustaw cywilnych.

IX. W sprawie umorzenia nieściągalnych rat zaliczek na uposażenie obowiązują postanowienia okólnika Ministerstwa Skarbu z dn. 4 lipca 1930 r. L. D. III. 205/1/30, w sprawie zasad umarzania niektórych wierzytelności Skarbu Państwa.

X. Kontrola regularnych spłat zaliczek należy do obowiązków władz asygnujących uposażenie służbowe.

XI. Ilość rat pozostałych do spłacenia z już zaciągniętych zaliczek może być zwiększona w ten sposób, ażeby ogólna ilość rat danej zaliczki już spłaconych i pozostałych do spłacenia nie przekraczała wyżej ustalonej maksymalnej ilości rat.

W wypadkach, w których wyjątkowo za zgodą Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu rozłożono dotychczas spłatę zaliczki na 36 rat, ogólna ilość rat spłaconych i pozostałych do spłacenia może być zwiększona do 48.

Okólnik niniejszy nie daje podstawy do żądania zwiększenia funduszu zaliczkowego.

XII. Poprzednie okólniki Prezesa Rady Ministrów, w sprawie zaliczek na uposażenie uchyla się.

Prezes Rady Ministrów
w z. (—) **Bronisław Pieracki.**

Treść niniejszego okólnika została podana do wiadomości wszystkim Wydziałom (Oddziałom) D. P. M. T., Fabrykom i Zakładom P. M. T. zarządzeniem D. P. M. T. z dnia 18 maja r. b. L. 4367/I/O/31.

SPRAWY ROBOTNICZE

37.

OKÓLNIK D. P. M. T. Nr. 57

z dnia 9 kwietnia 1931 r.
L. 2138/OR/31

w sprawie nowego schematu prac i płac robotników(c) P. M. T.

Do
wszystkich Fabryk i Zakładów P. M. T.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego wprowadza z dniem 1 maja 1931 r. nowy schemat kategorji płac i płac robotników(c), zajętych w Fabrykach i Zakładach Polskiego Monopolu Tytoniowego.

W stosunku do schematu z dnia 31 marca 1918 roku L. 11702/II/F/28, uzupełnionego zarządzeniem z dnia 6 października 1928 r. L. 36419/VIII/28 nowy schemat nie zawiera zasadniczych zmian. Jedynie uzupełnia braki, spowodowane postępem normalizacji i mechanizacji pracy, zawiera drobne przesunięcia w kategorjach, uzasadnione spostrzeżeniami z praktyki i pomija te czynności, które przestały być spełniane. Przepisy oraz zasady posługiwania się schematem, ustalone w zarządzeniach z dnia 31 marca 1928 r. L. 11702/II/F/28, z dnia 6 października 1928 r. L. 36419/VIII/28 i z d. 8 kwietnia 1930 L. 2629/VIII/30 utrzymuje się bez zmian. Robotników(ce), którzy spełniają czynności nieobjęte dawnym schematem, o ile mają przyznane płace wyższe od ustalanych nowym schematem, należy przenieść do innych prac wyżej zakwalifikowanych pod względem płacy, a na ich miejsce przenieść robotników(ce) posiadających kategorje, niewykraczające poza ramy nowego schematu. Tak samo należy dążyć do przegrupowania robotników(c), korzystających z dodatków wyrównawczych, jeżeli są one jeszcze dotąd stosowane.

Powołując się na ust. 3 zarządzenia L. 11702/II/F/28 przypomina się, że Fabryki i Zakłady mogą we właściwym zakresie przyznawać robotnikom tylko najniższe kategorje, przewidziane w schemacie dla danych czynności. Awansowanie robotników w ramach schematu następuje na zasadzie decyzji Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Wobec niejednolitego wykonywania w praktyce przepisów ust. 4 okólnika L. 11702/II/F/28 wyjaśnia się zarazem, co następuje:

W razie przeniesienia c z a s o w o robotnika do prac wyżej płatnych należy w liście płatniczej w rubryce „kategorja" wpisać tę kategorję płacy, do której robotnik jest zaszeregowany na stałe. W jednej zaś z wolnych rubryb zatytuowanych ogólnie „dodatki dzienne" należy zaznaczyć „wyrównanie" i wpisać różnicę kwotową między obu kategorjami. W listach płatniczych, w których na dodatki niema wolnej rubryki, należy w odniesieniu do wskazanych wypadków przekreślić nadruk „wyrównawczy" i wpisać „wyrównanie". N. p. Robotnik stale zatrudniony przy robotach ogólnych jest zaliczony do kategorji V. Czasowo powierza mu się obowiązki wartownika, do których przywiązana jest płaca według kategorji IV. W listach płatniczych należy zatem podać w rubrykach:

1) „kategorja" — V,

2) „zasadnicza płaca dzienna" n. p. zł 6.—,

3) „dodatki dzienne" — „wyrównanie" n. p. zł 0.40.

Wówczas lista płatnicza zgodna będzie z główną księgą robotników; dopisek zaś „wyrównanie" wskazywać będzie na przejściowy charakter wyższego wynagrodzenia. Dodatek z tytułu wyrównania może być robotnikowi cofnięty bez wypowiedzenia, o ile był mu on przyznany na czas ściśle określony — po upływie tego czasu lub na czas wykonania określonej roboty po wykonaniu tej robtoy. W innych wypadkach obniżenie płacy robotnikowi powinno być poprzedzone 2-tygodniowem wypowiedzeniem. Nie należy przytem mieszać nazwy „wyrównanie" z „dodatkiem wyrównawczym". Ten ostatni termin odnosi się bowiem wyłącznie do dodatków, którymi w myśl zarządzenia L. 11702/II/F/28 z dniem 1-go kwietnia 1928 r. uzupełniono płace dzienne niektórych robotników, pozostawiając im w ten sposób dawne zarobki, mimo zaliczenia do niższych kategorji płac. Nowe dodatki wyrównawcze wprowadza również dla niektórych czynności zarządzenie niniejsze (patrz załączone zestawienie). Należy jednak dążyć, jak to już zaznaczono wyżej, do skasowania nowych dodatków wyrównawczych i to w możliwie najkrótszym czasie drogą odpowiednich przegrupowań.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego
(—) **Dr. A. Kreutz**

Załączniki drukowane jako dodatek do Nr. 2 Dziennika Urzędowego P. M. T.

38.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 2 maja 1931 r.

L. 1463/II/F/31

w sprawie wyjaśnień do okólnika Nr. 49 odnośnie ewidencji dniówek.

Do

wszystkich Państwowych Fabryk Wyrobów Tytoniowych i Fabryki Opakowań i Etykiet w Poznaniu-Staszica.

OKÓLNIK Nr. 68.

W związku z zapytaniami niektórych fabryk odnośnie sporządzania wykazu ewidencji dniówek (zarządzenie L. 941 i 944/II/F/31, okólnik Nr. 49) i sposobu obliczania tychże, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego udziela następujących wyjaśnień.

W ewidencję dniówek należy ująć wszystkie osoby zatrudnione na etacie robotniczym (poza robotnikami sezonowymi i czasowymi) mając na uwadze cały zakład, nie zaś poszczególne oddziały. Dla ostatecznego rezultatu wykazu jest to obojętnem, czy robotnik pracował przez cały miesiąc w jednym oddziale czy też został w ciągu miesiąca przeniesiony do innego oddziału, o ileby w takim przypadku pewna ilość dniówek była nienależycie wykorzystana, to należy ją wykazać pod p. 9 wykazu.

Do p. 7 okólnika wyjaśnia się, że urlopy płatne należy liczyć bez niedziel, natomiast poniedziałki (przy pięciotygodniowym tygodniu pracy) wliczać należy do rubryki „urlopy płatne" nie zaś „ograniczenia czasu pracy".

Wreszcie zaznacza się, że w ustępie przedostatnim omawianego okólnika należy poprawić końcową część zdania „jaka w miesiącu sprawozdawczym została faktycznie urlopowana" na „jaka w miesiącu poprzedzającym miesiąc sprawozdawczy została faktycznie urlopowana".

Za Dyrektora P. M. T.

(—) **Lewicki**

Naczelnik Wydziału

FABRYKACJA

39.

OKÓLNIK D. P. M. T. Nr. 71

z dnia 8 maja 1931 r.

L. 1545/II/F./31

w sprawie niewłaściwego zwilżania surowców w przyrządzalniach.

Do

wszystkich Państwowych Fabryk Wyrobów Tytoniowych.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego już niejednokrotnie zwracała uwagę Fabrykom na niewłaściwe nawilżanie surowców tytoniowych wzgl. na konieczność stosowania tego zabiegu stosownie do stanu i jakości surowca tudzież stosownie do pory roku, w której towar wyprodukowany ma być konserwowany.

Na podstawie reklamacji konsumentów oraz spostrzeżeń swoich przedstawicieli Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zmuszona jest stwierdzić, że niektóre Fabryki, wypaczają kardynalną zasadę zwilżania i z obawy przed zbytniem nawilżeniem zwilżają surowce tylko w minimalnym stopniu

Ma to ten skutek, że surowiec zwilżony niedostatecznie jest krajany prawie na sucho, co powoduje jego kruszenie się w dalszych operacjach i tworzenie się miału w ilości nadmiernej. Ma to miejsce w tytoniach do papierosów i to nawet wyższych gatunków, to też skargi na nadmiar „miału" w tytoniach wzgl. zbytnia ich suchość utrudniająca robienie papierosów są dość liczne.

Oprócz kruszenia się włókien, niedostateczne zwilżenie pociąga za sobą dalsze ujemne zjawiska, ściśle związane z zabiegiem zwilżania. Zwilżanie bowiem ma na celu nietylko umożliwienie rozebrania i skrajania liści przez uczynienie ich bardziej miękkiemi, elastycznemi i podatnymi, lecz także stworzenie dla materjału tytoniowego warunków, wśród których odbywa się w nim fermentacja (składania sur. w sterty, maturowanie mieszanek), wskutek czego aromat tytoniu staje się bardziej intensywny i przyjemniejszy, a kolor materjału bardziej żywy. Niedostateczne zwilżenie surowców powoduje przeto, że materjał tytoniowy nietylko ulega łatwo skruszeniu, lecz także traci na jakości, wskutek niedostatecznej fermentacji po skrajaniu w trakcie maturacji, która przy materjale suchym nie ma żadnej racji.

Mając powyższe na uwadze, Panowie Dyrektorzy Fabryk zwrócą baczną uwagę na sprawę zwilżania surowców w przyrządzalni, udzielą stosownych wskazówek podwładnemu personelowi i przez częstą kontrolę dopilnują, aby zwilżanie surowców odpowiadało istotnie swemu celowi i potrzebom fabrykacji.

Za Dyrektora P. M. T.

(—) **A. Lewicki**

Naczelnik Wydziału

40.

OKÓLNIK D. P. M. T. Nr. 72

z dnia 9 maja 1931 r.

L. 1553/II/F./31

w sprawie niewłaściwego odbioru surowca tytoniowego.

Do

wszystkich Państwowych Fabryk Wyrobów Tytoniowych, Państwowych Magazynów Surowców Tytoniowych, Państwowych Magazynów Surowców i Wyrobów Tytoniowych. Urzędu Wykupu Tytoniu i Państw. Magaz. Wyrob. Tyton. w Grudziądzu, Państwowego Magazynu Wyrobów Tytoniowych w Przemyślu i Stanisławowie.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego stwierdziła następujące wypadku nieprzestrzegania

przepisów przy odbiorze surowców zagranicznych wzgl. w ruchu między Zakładami:

1) Jeden z Zakładów monopolowych, odbierając surowce zagraniczne i mając podany przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego dla orjentacji podział odbieranego surowca na grupy fabrykacyjne, odebrał, potwierdził i zarachował te surowce w ten sposób, że potwierdzenie odbioru opiewało na grupy według cyfr orjentacyjnych, na tablicach zaś zarachowano dwie grupy surowców pochodzących z tej samej klasy pomimo tego, że każda bela opatrzona była w znaki przyjęte na oznaczanie grup.

Następstwem tego było, że przy wysyłce tego surowca do Fabryk zafakturowano jedną tylko grupę, jakkolwiek posyłka obejmowała surowiec należący do dwuch grup fabrykacyjnych. Również i Fabryki odbierające przyjęły ten surowiec bez zarzutu pomimo tego, że znaki konwencjonalne na poszczególnych belach wskazywały, że rzekomo jednogatunkowa posyłka zawierała surowiec należący do dwuch grup; odnośne fabryki następnie przerobiły dane tablice, traktując wciąż cały materjał znajdujący się na niej, jako jednogatunkowy.

2) W innym Zakładzie stwierdzono, że odebrano, zarachowano i umieszczono na jednej tablicy surowiec krajowy, pochodzący z dwuch odmian (różowo- i żółtokwitnący) i z dwuch różnych Urzędów wysyłających, a odbierany w danym Zakładzie równocześnie.

Przedstawione konkretne wypadki dowodzą, że Fabryki i Zakłady nie zwracają należytej uwagi przy wysyłce wzgl. odbiorze towarów. Czynności te powierzane są widocznie ludziom niezdającym sobie sprawy z ich ważności i ciążącej na nich odpowiedzialności. Jeżeli chodzi o odbiór, to przytoczone wyżej fakty wskazywałyby na to, że czynność ta dokonywana jest tylko symbolicznie, na podstawie dokumentów przesyłkowych, bez przeważania i przeglądania szczegółowego otrzymanego transportu, co jest konieczne, choćby dla stwierdzenia stanu jakościowego, czy zdrowotnego odbieranego materjału. To samo ma miejsce przy wysyłkach, a nawet przy przerobie.

Taki sam brak zainteresowania się materjałem tytoniowym okazuje się również u urzędników fabrykacyjnych, pomimo, że zarządzenia Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego (z dnia 24.I. 1931 L. 192/II/F/31 — Okólnik Nr. 17) wkładają na kierowników przyrządzalni dokładne zaznajomienie się z surowcami, znajdującemi się w dyspozycji fabryki, a więc z surowcami na składzie, nie mówiąc już o surowcach wziętych do przeróbki.

Zwracając uwagę na ujawnione usterki, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego poleca dopilnować: aby wysyłka i odbiór transportów odbywała się z całą dokładnością i sumiennością; personel fabryk i zakładów winien być dokładnie obznajmiony z obowiązującemi przepisami i do nich ściśle się stosować.

Lekceważenie przepisów i brak staranności przy powyższych czynnościach może spowodować dla przedsiębiorstwa poważne straty, a dla winnych zaniedbania pociągnąć bardzo poważne konsekwencje.

Za Dyrektora P. M. T.:
(—) *A. Lewicki*
Naczelnik Wydziału.

ORGANIZACJA SPRZEDAŻY

41.

OKÓLNIK D. P. M. T.

z dnia 1 maja 1931 r.
L. 1828/IV/I/31

w sprawie minimalnego zapasu wyrobów tytoniowych w przedsiębiorstwach ulicznej sprzedaży i w przedsiębiorstwach detalicznej sprzedaży, wykonywanych w kioskach stałych (kolumnach reklamowych).

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego — Wydział Skarbowy w Katowicach oraz wszystkich Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

W częściowej zmianie okólnika z dnia 7 listopada 1930 r. L. 4041/IV/1/30 o minimalnym zapasie wyrobów tytoniowych w koncesjonowanych przedsiębiorstwach sprzedaży Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zarządza, co następuje:

Ze względu na trudne warunki przechowywania minimalnego zapasu w przedsiębiorstwach ulicznej sprzedaży papierosów w szczególności z uwagi na możliwość kradzieży wyrobów tytoniowych w skrzynkach w porze nocnej oraz psucia się towaru w razie jego przechowywania w mieszkaniu koncesjonarjuszy — zwalnia się niniejszem omawianą kategorję sprzedawców od obowiązku utrzymywania minimalnego zapasu wyrobów tytoniowych.

Zarazem Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego upoważnia Urzędy Skarbowe Akcyz i Monopolów Państwowych do stosowania ulg w zakresie minimalnego zapasu wyrobów tytoniowych, aż do zupełnego zwolnienia od obowiązku utrzymywania minimalnego zapasu, wobec koncesjonarjuszy, wykonywujących detaliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych w kioskach stałych (kolumnach reklamowych), w wypadkach, gdy, ze względu na miejscowe stosunki, istnieje uzasadniona obawa kradzieży, pozostawionych na noc w kiosku (kolumnie reklamowej) wyrobów tytoniowych, a przechowywanie ich w porze nocnej w mieszkaniu koncesjonarjusza mogłoby wpłynąć ujemnie na stan jakościowy wyrobów, — jak również i wtedy, gdy rozmiary kiosku nie pozwalają na racjonalne przechowywanie minimalnego zapasu wyrobów tytoniowych.

Za Dyrektora P. M. T.:
(—) *K. Abłamowicz*
Naczelnik Wydziału.

42.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 1 maja 1931 r.

L. 1471/IV/2/31

w sprawie odsyłania worków.

Do wszystkich Zakładów Sprzedaży.

Państwowa Fabryka Wyrobów Tytoniowych w Grodnie donosi, że **zwracane** przez Zakłady Sprzedaży **worki** z opakowania machorki w listach nadsyłane są **w stanie zniszczonym** zabrudzone farbami, atramentem oraz **poplamione substancjami tłuszczącemi jak oliwą, smarami i t. p.**

Wobec tego, że Fabryka nie posiada odpowiedniej pralni chemicznej worki takie **nie mogą być ponownie użyte.** Mając powyższe na względzie Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego poleca Zakładom nie przyjmować zwrotu worków, które w rzeczywistości nie nadają się do ponownego opakowania wyrobów tytoniowych (machorki).

Za Dyrektora P. M. T.:
(—) *K. Abłamowicz*
Naczelnik Wydziału

43.

OKÓLNIK D. P. M. T.

z dnia 22 maja 1931 r.

L. 961/IV/I/31

w sprawie wynagrodzenia członków komisyj, powoływanych do oszacowania nieruchomości, przeznaczonych na zabezpieczenie kredytów tytoniowych.

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego — Wydział Skarbowy — w Katowicach.

Nawiązując do okólnika z dnia 31-go października 1928 r. L. 23318/IV/1/28 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 32/33, poz. 363) Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zgodnie ze stanowiskiem Ministerstwa Skarbu, zajętem w piśmie z dnia 26-go lutego 1931 r. L. D. VI. 4047/1/30, podaje następujące wyjaśnienie w sprawie wynagrodzenia członków komisyj szacunkowych, powoływanych do oceny nieruchomości, ofiarowanych na zabezpieczenie kredytów tytoniowych.

Wynagrodzenie komisyj, powoływanych przez Izby Skarbowe do oszacowania nieruchomości, które mają służyć jako zabezpieczenie kredytów na pobór wyrobów tytoniowych, ustalone wymienionym okólnikiem Dyrekcji w myśl zasad rozporządzenia Ministra Skarbu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 21-go września 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 863) i z dn. 18 lutego 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 151) w praktyce nie powinno wynosić — oprócz ewentualnych kosztów podróży i diet — więcej niż 500 zł. Wynagrodzenie to mogłoby być wyższe tylko wtedy, gdy kwota szacunkowa przewyższała zł. 500.000, co przy kredytach na pobór wyrobów tytoniowych rzadko ma miejsce.

Ryczałtowo ustalone wynagrodzenie winno być podzielone między członków komisji w następującym stosunku:

40% dla przewodniczącego komisji z ramienia Władzy Skarbowej (Naczelnika Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych).

30% dla rzeczoznawcy, wyznaczonego przez władzę Skarbową (przedstawiciela Państwowego Zakładu Ubezpieczeń).

30% dla rzeczoznawcy, wyznaczonego przez stronę.

W myśl przytoczonych wyżej przepisów koszta wynagrodzenia pokrywa strona starająca się o kredyt, i w tym celu obowiązana jest złożyć do dyspozycji właściwej Izby Skarbowej odpowiednią zaliczkę, a Izba Skarbowa wypłaca członkom komisji po przeprowadzeniu oszacowania poszczególne kwoty.

W związku z powyższem wyjaśnieniem Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zwraca uwagę na postanowienia ustępu 5-go rozdziału VI wymienionego na wstępie okólnika, w myśl których oszacowania nieruchomości przez osobne komisje zarządzać należy tylko **w ostateczności,** gdy w inny przewidziany w okólniku sposób nie można ustalić wartości nieruchomości, zaofiarowanej na zabezpieczenie kredytu na pobór wyrobów tytoniowych.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego:
(—) Dr. *Kreutz*

44.

OKÓLNIK D. P. M. T.

z dnia 23 maja 1931 r.

L. 2511/IV/2/31

w sprawie wyników sprzedaży za miesiąc kwiecień i przydziału na miesiąc czerwiec r. b.

Do
wszystkich Zakładów Sprzedaży Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Badając wyniki sprzedaży na m-c kwiecień, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zauważyła pewne niepożądane objawy z zakresu zaopatrzenia (zapasów), wobec czego pragnie na nie zwrócić uwagę zawczasu, by pogłębiając się nie wyrodziły się z biegiem czasu w niedomagania.

A więc:

1) Prawie wszystkie bez wyjątku Zakłady Sprzedaży zamawiają **wyroby wysokogatunkowe z tytoniu krajanego** (a więc np. papierosy i tytonie specjalne, a nawet kolekcje papierosowe i papierosy odnikotynizowane) na tych samych zasadach jak i wyroby popularne, których zbyt jest zapewniony i bardzo znaczny. W czasach normalnej konjunktury gospodarczej, taka zasada byłaby słuszna, jednak wobec przeżywanego kryzysu gospodarczego i zmniejszenia się siły nabywczej spożywcy, **należy** wyroby tego rodzaju **zamawiać bardzo oględnie,** aby nie stwarzać nadwyżek zapasów, które następnie ze względu na przestarzenie musiałyby być oddawane do przeróbki.

Co do papierosów odnikotynowanych nadmienia się jeszcze, że dobre są tylko świeże i że okres wytrzymałości oznaczony dla papierosów w ogólności nie może mieć do nich zastosowania, gdyż w krótkim stosunkowo czasie wysychają, kruszeją i następnie wysypują się, co oczywiście powoduje reklamacje.

Mając powyższe na uwadze oraz pamiętając o zasadzie, że magazyny winny utrzymywać na składzie **nietylko dostateczne zapasy lecz także odpowiednie pod względem jakości** — zaleca się na przydziały miesięczne zamawiać papierosy i tytonie specjalne kolekcje papierosowe oraz papierosy odnikotynowane w **ilościach umiarkowanych, nie stwarzać nadwyżek zapasów,** a w razie przewidywanego braku zwracać się **o uzupełnienie do magazynów rezerwowych (zamówieniem bezpośrednim).**

2) Wychodząc z tego samego założenia, że zapasy winny być odpowiednie co do swej jakości Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego uważa, że **zapasy cygar są naogół zbyt szczupłe,** skutkiem czego do sprzedaży oddaje się towar cokolwiek za mało odleżały (wymaturowany). Chcąc temu częściowo zaradzić przydziały cygar ma m-c czerwiec nieco zwiększono — zwłaszcza w okręgach cygarowych (Katowice, Poznań, Toruń, Grudziądz, Starogard, Warszawa, Łódź, Kraków i Lwów).

3) Zamówienia niektórych Zakładów Sprzedaży wykazują pewne znaczne od normalnych odchylenia, niektóre Zakłady zamawiają pewne gatunki w dużych ilościach, inne w zbyt małych, przyczem w sprawozdaniu o sprzedaży, w uwagach ogólnych (punkt VII), nie podają żadnych wyjaśnień względnie przyczyn tych odchyleń. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego dokonując rozdziału wyrobów tytoniowych nie ma wobec tego możności stwierdzenia istotnego stanu zapotrzebowania, co jest bezwzględnie niedopuszczalne. Na przyszłość wszelkie **odchylenia w zapotrzebowaniach miesięcznych bez wyjaśnień nie będą uwzględniane,** przydział będzie obliczony i uskuteczniony na podstawie średniej, miesięcznej sprzedaży danego gatunku, a konsekwencję ewentualnych błędów ponosić będą Kierownicy Zakładów.

Za Dyrektora P. M. T.:
(—) *K. Abłamowicz*
Naczelnik Wydziału

RACHUBA I KASOWOŚĆ

45.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 22 kwietnia 1931 r.

Nr. D. I. 1926/3/31

w sprawie potrącania zaległości podatkowych przy regulowaniu rachunków dostawców.

Poszczególne Izby Przemysłowo-Handlowe nadsyłają do Ministerstwa Skarbu memorjały, w których podnoszą szereg zażaleń na niewłaściwe stosowanie przez Władze i Urzędy Skarbowe oraz Celne postanowień okólnika z dnia 13 października 1930 r. L. D. I. 15716/3/30 w sprawie potrącania zaległości podatkowych przy regulowaniu rachunków dostawców.

Celem uniknięcia na przyszłość zażaleń na niewłaściwe stosowanie powołanego okólnika Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że **potrącać należy tylko takie podatki, które w chwili regulowania rachunków dostawców stały się płatnemi.**

— — — — — — — — — — — — — —

Treść niniejszego Okólnika została podaną do wiadomości i zastosowania się wszystkim Zakładom i Urzędom P. M. T. okólnikiem D. P. M. T. Nr. 66 z dnia 29 kwietnia 1931 r. L. 2500/VII/3/31 w ślad zarządzeń z 25 października 1930 r. L. 4730/VII/3/30 i z 23 stycznia b. r. L. 386/VI/31.

46.

OKÓLNIK D. P. M. T. Nr. 69

z dnia 1 maja 1931 r.

L. 1354/II/F/31

w sprawie stosunku zarachowań dekadowych do wypłat tygodniowych.

Do
wszystkich Państwowych Fabryk wyrobów tytoniowych.

W związku z zarządzeniem z dnia 10 marca b. r. L. 1825/O.R./31 Okólnik Nr. 37, w sprawie tygodniowych wypłat zarobów robotniczych, niektóre Fabryki podniosły wątpliwość, czy wskutek tego zarządzenia, nie ulegnie zmianie okres dekadowy zarachowań materjałowych produkcji — wprowadzony okólnikiem L. 9732/II/F/28.

W sprawie tej Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego wyjaśnia:

Jakkolwiek najmniejszy okres rachunkowy winien być zgodny z okresem, za który się wypłaca zarobki robotnicze (§ 56 ust. 2 Instr. Mat.), to jednak mając na uwadze, że:

a) ścisła zależność zarachowań materjałowych z wypłatami zarobków istnieje tylko przy zarobkach akordowych (sensu stricto), które w Polskim Monopolu Tytoniowym nie są stosowane,

b) że zarządzenie o tygodniowej wypłacie, względnie o wypłacie za jakikolwiek inny okres, niż dekada, obowiązuje tylko na czas trwania 5-dniowego tygodnia pracy,

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego nie znajduje powodów do zarządzenia zmiany dekadowego okresu rachunkowego.

Za Dyrektora P. M. T.:
(—) *Lewicki*
Naczelnik Wydziału

UPRAWA TYTONIU, WYKUP I FERMENTACJA

47.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 27 kwietnia 1931 r.

L. 949/IX/3/31.

W sprawie sortowania krajowego surowca ze zbioru 1930 r.

Do
Państwowej Fabryki wyrobów tytoniowych w Wodzisławiu, Państwowego Zakładu Dośw. Upr. tyt. w Piadykach, Urzędu Wykupu Tytoniu w Zabłotowie, Borszczowie, Monasterzyskach, Lublinie, Tarnopolu, Krzemieńcu, Grodnie, Urzędu Wykupu Tytoniu i Państwowego Magazynu wyr. tyt. w Jagielnicy, Grudziądzu.

W uzupełnieniu zarządzenia L. 128/II/F/31 z dnia 20.I.1931 i L. 207/IX/3/31 z dnia 26.I.1931, w sprawie klasyfikacji krajowego surowca tytoniowego, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego ustala ostatecznie nomenklaturę i wymogi dla poszczególnych sortymentów surowca ze zbioru r. 1930.

Surowiec II kategorji (węg. ogrodowy).

Surowiec tej kategorji winien być w myśl zarządzenia L. 128/II/F/31 rozsortowany na:

Kr A
Kr B
Kr C
Kr D
S M Bc
S M Bc O
Kr O

bez zmiany wymogów dla poszczególnych sortymentów.

Zapotrzebowanie ilości sortymentu „Kr. D" wynosi około 500.000 kg. Surowiec ten winien być jakościowo zupełnie pewny.

Urząd wykupu w Borszczowie i w Jagielnicy dostarczą po około 200.000 kg, a Urząd Wykupu Tytoniu w Monasterzyskach 105.000 kg powyższego sortymentu.

Resztę surowca tej jakości należy klasyfikować jako S M Bc.

Poza tem klasyfikuje Urząd Wykupu Tytoniu w Monasterzyskach 45.000 kg okruchów, jako sortyment „Kr O". Resztę okruchów w powyższym Urzędzie, jak też i całą ilość okruchów II kategorji krajowego surowca w innych Urzędach należy sklasyfikować jako sortyment „S M Bc O".

Surowiec niepewny, co do swej zdrowotności i niebezpieczny do dłuższego magazynowania należy niezależnie od przynależności do któregokolwiek sortymentu klasyfikować jako S M Bc z czerwonym krzyżem.

Surowiec III kategorji (cygarowy) należy sortować na:

Kr W C
Kr C
S M B c
S M Bc O

według wymogów ustalonych w poprzednich latach. Surowiec niepewny co do swej zdrowotności należy klasyfikować jak w surowcu II kategorji t. j. na sortyment S M Bc i zaznaczyć czerwonym krzyżem.

Surowiec IV kategorji (Kentucky) należy sortować na:

Kr K
S M Bz O

Surowiec niepewny, co do swej zdrowotności i należy znaczyć na belach czerwonym krzyżem.

Surowiec V kategorji (machorka) należy sortować na:

S M A
S M Bz
S M Bz O

według wymogów podanych w zarządzeniu 128/II/F/31, przyczem sortyment S M Bz odpowiada według powyższego zarządzenia sortymentowi S M As.

Surowce zaliczone do sortymentów oznaczonych czerwonym krzyżem winny być prowadzone w wykazach osobno i ilości ich wyszczególnione.

Wymogi klasyfikacyjne dla surowca krajowego I kategorji zostaną w najbliższych dniach osobnem zarządzeniem ustalone.

Po otrzymaniu niniejszego zarządzenia mają Urzędy przystąpić do rozsortowania i zbelowania surowca ze zbioru r. 1930.

Za Dyrektora P. M. T.

(—) **Tyszkowski**
Naczelnik Wydziału

48

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 kwietnia 1931 r.

w przedmiocie wykupu krajowego surowca tytoniowego ze zbioru 1931 roku.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) ustanawia się następującą taryfę wykupu krajowego surowca tytoniowego ze zbioru 1931 roku:

(Monitor Polski Nr. 121 z dnia 28 maja 1931 r.).

I kategorja

Tytonie papierosowe średnio i drobnolistne (orjentalne), kwitnące czerwono i różowo, uprawiane w małopolskich okręgach uprawy.

Klasa	W Y M O G I			Cena za 1 kg Zł	gr
Doborowa	liście macierzyste i wierzchołkowe	Złocisto-żółte lub cytrynowo-żółte, jednolicie zabarwione, nieuszkodzone	wygładzone i wiązane za ogonki w wiązki (papusze)	6	80
I	liście macierzyste i wierzchołkowe	a) czerwono-żółte lub zielonkawo-żółte, nieuszkodzone, b) złocisto-żółte lub cytrynowo-żółte, mechanicznie nieznacznie uszkodzone lub uszkodzone		5	50
II	liście macierzyste i wierzchołkowe	a) jasno-brunatne, b) czerwono-żółte lub zielonkawo-żółte, mechanicznie nieznacznie uszkodzone lub uszkodzone		3	70
III	liście macierzyste i wierzchołkowe	brunatne i czerwono-brunatne		2	—
IV	liście macierzyste i wierzchołkowe	ciemno-brunatne i zielonawo-brunatne			80
	spodaki	bez względu na kolor			
V	liście wiązane w wiązki (papusze), które nie mogą być zaliczone do klas wyższych, które jednak do wyrobów są przydatne, liście niewiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów				35

II kategorja

Tytoń papierosowy „węgierski-ogrodowy", wielkolistny, kwitnący różowo, uprawiany w małopolskich okręgach uprawy.

Klasa	W Y M O G I			Cena za 1 kg Zł	gr
doborowa	liście macierzyste i wierzchołkowe	złocisto-żółte lub cytrynowo-żółte, nieuszkodzone lub mechanicznie nieznacznie uszkodzone,	wygładzone i wiązane za ogonki w wiązki (papusze)	3	30
I	liście macierzyste i wierzchołkowe	a) czerwono-żółte lub zielonkawo-żółte, nieuszkodzone lub mechanicznie nieznacznie uszkodzone, b) złocisto-żółte lub cytrynowo-żółte, uszkodzone mechanicznie		2	80
II	liście macierzyste i wierzchołkowe	a) jasno-brunatne, b) czerwono-żółte lub zielonkawo-żółte, uszkodzone mechanicznie,		2	30
III	liście macierzyste i wierzchołkowe	brunatne i czerwono-brunatne		1	30
IV	liście macierzyste i wierzchołkowe	ciemno-brunatne i zielonawo-brunatne		—	80
	spodaki	bez względu na kolor			
V	liście wiązane w wiązki (papusze), które nie mogą być zaliczone do klas wyższych, które jednak do wyrobów są przydatne, liście niewiazane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów			—	35

III kategorja

Tytonie cygarowe, kwitnące czerwono i różowo, uprawiane w śląskim okręgu uprawy.

Klasa	WYMOGI		Cena za 1 kg Zł	gr
Doborowa	liście macierzyste, wielkie, nieuszkodzone, jednolicie zabarwione, przedniej jakości	wygładzone i wiązane za ogonki w wiązki (papusze)	2	50
I	liście macierzyste, nieuszkodzone, dość jednolicie zabarwione		2	10
II	liście macierzyste, nieznacznie mechanicznie uszkodzone, liście wierzchołkowe i dolne nieuszkodzone		1	70
III	liście macierzyste, mechanicznie uszkodzone, liście wierzchołkowe i dolne mechanicznie nieznacznie uszkodzone		1	20
IV	liście macierzyste, wiązane lecz nie wygładzone, liście wygładzone i wiązane za ogonki w wiązki, które nie mogą być zaliczone do klas wyższych, które jednak do wyrobów są przydatne		—	80
V	liście niewiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów .			35

IV kategorja

Tytoń „Kentucky", kwitnący różowo, uprawiany w małopolskich i lubelskim okręgach uprawy.

Klasa	WYMOGI		Cena za 1 kg Zł	gr
I	liście treściwe, duże i średnie, ciężkie, nieuszkodzone lub uszkodzone mechanicznie	wiązane za ogonki w wiązki (papusze)	1	70
II	liście mniej treściwe, duże i średnie, lżejsze, nieuszkodzone lub uszkodzone mechanicznie		1	30
III	spodaki oraz liście drobne		—	80
IV	liście niewiązane i części liści bez obcych domieszek, przydatne do wyrobów . . .		—	35

V kategorja

Tytonie machorkowe, żółto-kwitnące (machorka „Pomorska" i „Brasile Selvaggio").

Klasa	WYMOGI		Cena za 1 kg Zł	gr
I	liście treściwe, duże i średnie, ciężkie, nieuszkodzone lub uszkodzone mechanicznie	wiązane za ogonki w wiązki (papusze)	1	60
II	liście mniej treściwe, duże i średnie, lżejsze, nieuszkodzone lub uszkodzone mechanicznie		1	20
III	spodaki oraz liście drobne		—	80
IV	liście niewiązane i części liści bez obcych domieszek przydatne do wyrobów . . .		—	35

Cena za 1 kilogram zdrowego, czystego nasienia tytoniowego, zamówionego i wybranego przez organa Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, o wartości użytkowej nie mniejszej niż 85%—10 złotych; nasienie o wartości użytkowej niższej niż 50% będzie odbierane jako nieużytek bezpłatnie. Cena za nasienie zdrowe i czyste o wartości użytkowej od 50% do 85% będzie obliczona w stosunku jego wartości użytkowej do nasienia pełnowartościowego (t. j. 85%-wego).

Do ceny wykupowej nasion tytoniu „Kentucky" (IV kategorja) i machorki „Brasile-Selvaggio" (V kategorja) przyznaje się 25% dodatku do ceny normalnej, ustalonej dla nasion innych gatunków tytoni.

Liście tytoniowe winny być **dojrzałe, zdrowe, wysuszone, sortowane i niefermentowane.**

Liście i części liści, zanieczyszczone obcemi domieszkami, liście i części liści nieprzydatne do wyrobów (niedojrzałe, niesuszone, zniszczone przez choroby, zmarznięte, spleśniałe, zgniłe lub w inny sposób zepsute), łodygi z liśćmi i pędy boczne roślin tytoniowych, odbierane będą jako materjał niezdatny do użytku bez wynagrodzenia.

Jako liście „nieznacznie uszkodzone" kwalifikowane będą liście, u których nie więcej niż 1/10 część blaszki listnej została uszkodzona mechanicznie; jako liście „uszkodzone" kwalifikowane będą liście, u których nie więcej niż 1/3 część blaszki listnej została uszkodzona mechanicznie; liście, uszkodzone mechanicznie na przestrzeni większej niż 1/3 część blaszki listnej, przyjmowane będą jako części liści.

Liście uszkodzone przez choroby na przestrzeni nie więcej niż 1/3 część blaszki listnej, przyjmowane będą we wszystkich pięciu kategorjach tytoniu o jedną klasę niżej od tej klasy, do której kwalifikowałyby się w zupełnie zdrowym i nieuszkodzonym stanie, najwyżej jednak w klasie III-ej danej kategorji tytoniu; liście zaś, uszkodzone przez choroby na przestrzeni większej niż 1/3 część blaszki listnej, przyjmowane będą jako części liści.

Liście odrostowe, wyprodukowane za urzędowem zezwoleniem, o ile będą dojrzałe, zdrowe, sortowane, wysuszone, wiązane w wiązki (papusze), przyjmowane będą we wszystkich pięciu kategorjach tytoniu po cenie 70 gr. za jeden kilogram; liście zaś odrostowe, nieodpowiadające powyższym wymaganiom, będą odbierane bez wynagrodzenia.

Wiązki, które zawierają liście kwalifikujące się do rozmaitych klas tytoniu tej samej kategorji, przyjmowane będą po cenie ustanowionej dla najniższej klasy, występującej w wiązkach.

Mieszane wiązki liści, t. j. wiązki, które zawierają liście tytoniu różnych gatunków i odmian, przyjmowane będą po cenie, ustanowionej dla najniższej klasy tej kategorji tytoniu, która jest dozwolona do uprawy w odnośnym okręgu względnie miejscowości.

Liście niedostatecznie wysuszone I, II i III kategorji, przydatne do wyrobów, będą zaliczane do bezpośrednio niższej klasy od tej klasy, do jakiej kwalifikowałyby się w zupełnie suchym stanie.

Ten przepis odnosi się również do zwilżonych liści I, II i III kategorji, przydatnych do wyrobów, jednak liście takie w tych trzech kategorjach wykupywane będą najwyżej w klasie III-ej.

Liście IV i V kategorji niedostatecznie wysuszone lub zwilżone, lecz przydatne do wyrobów, które w zupełnie suchym stanie kwalifikowałyby się do pierwszych dwuch klas, odbierane będą najwyżej w klasie III-ej.

Ponadto przy liściach niedostatecznie wysuszonych lub zwilżonych wszystkich kategorji I, II, III, IV i V obniżoną będzie waga tytoniu stosownie do zawartości wilgoci.

Liście tytoniu, dostarczone do wykupu, winny być powiązane w wiązki (papusze) za ogonki sznurkiem lub łykiem.

Ilość liści w jednej wiązce (papuszy) tytoni papierosowych i cygarowych (kategorja I, II i III) nie powinna więcej wynosić, niż 15 do 20, dla tytoni ciężkich (IV i V kategorja) 20 do 30 liści, zależnie od ich wielkości.

Sznur względnie drut, na którym liście uprzednio były zawieszone przy suszeniu, winien być wyciągnięty z ogonków przy wiązaniu w wiązki.

Liście powiązane z pominięciem powyższych wymagań odbierane będą po cenie o 20 groszy niższej od ceny taryfowej za jeden kilogram.

Łodygi roślin tytoniowych nie będą wykupywane.

Liście wszystkich pięciu kategorji tytoniu z częściami łodyg przy ogonkach odbierane będą po cenie o 20 groszy niższej od ceny taoryfowej za jeden kilogram danej klasy. Niezależnie od powyższego potrącona będzie waga w stosunku procentowym do wagi łodyg w wiązkach.

Za dowóz tytoniu w ilości ponad 100 kilogramów płaci Polski Monopol Tytoniowy wynagrodzenie od każdych pełnych 10-ciu kilogramów tytoniu za każdy pełny kilometr odległości od miejscowości, w której plantacja tytoniowa znajdowała się, do miejscowości, będącej siedzibą właściwej Komisji Wykupowej.

Wynagrodzenie wynosi:

a) 1 gr przy odległości do 10 kilometrów włącznie,

b) 1,5 gr przy odległości ponad 10 do 20 kilometrów włącznie,

c) 2 gr przy odległości ponad 20 kilometrów.

O miejscu i czasie wykupu krajowego surowca tytoniowego zawiadomią plantatorów właściwe zakłady monopolowe.

RÓŻNE

49.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 4 maja 1931 r.

L. 635/I/Og/31.

W sprawie przesyłek listowych wolnych od opłaty pocztowej.

Do

Generalnego Inspektoratu P. M. T., wszystkich Wydziałów D. P. M. T., Naczelnikowi Kancelarji, wszystkich Fabryk i Zakładów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Pan Minister Poczt i Telegrafów wystosował do Pana Ministra Skarbu pismo z dnia 23 lutego b. r. Nr. 191/II następującej treści:

„Analiza danych statystycznych pozwoliła Ministerstwu Poczt i Telegrafów stwierdzić, że ilość przesyłek listowych zwykłych i poleconych, wysyłanych przez władze, urzędy i organa państwowe, a wolnych od opłaty pocztowej na zasadzie art. 23 ust. 1 pkt. b) ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. w brzmieniu znowelizowanem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 378) w ostatnich latach, jak to ilustruje załączone zestawienie, niepomiernie wzrosła i wykazuje w dalszym ciągu tendencję zwyżkową. Nie pozostaje to bez wpływu na wzmożenie się czynności urzędów pocztowych, na ilość potrzebnego personelu, a przez to samo i na wydatki.

Dla przedsiębiorstwa państwowego „Polska Poczta, Telegraf i Telefon", które, jak wynika z art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 379), ma z własnych dochodów i funduszów pokrywać wszelkie swoje wydatki, ten ubytek w dochodach wynikający z bezpłatnych świadczeń na rzecz władz, urzędów i organów państwowych, stanowi znaczny ciężar, ujemnie wpływający na całokształt gospodarki, tembardziej, że ciężar ten zwiększył się dwukrotnie w ostatnich 2 latach, a więc w okresie depresji gospodarczej. Cierpieć musi na tem niewątpliwie sprawność poczty, gdyż wzmożone o pewien % czynności urzędów pocztowych — wskutek wykonywania omawianych bezpłatnych świadczeń — wymagają odpowiedniego pomnożenia personelu, to zaś ostatnie uzależnione jest od dochodów, które nie odpowiadają ściśle świadczeniom, albowiem są mniejsze stale o kwotę, odpowiadającą świadczeniom, za które opłata nie jest pobieraną, przyczem ubytek ten dochodów nie jest ujawniony w budżecie i planie finansowo-gospodarczym przedsiębiorstwa państwowego „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

Przedstawiony wyżej stan sprawy zniewala mnie — w interesie resortu, który reprezentuję — zwrócić się do Pana Ministra — w obliczu niepokojącego zjawiska stałego wzrastania ilości przesyłek listowych wolnych od opłaty — z uprzejmą prośbą o zwrócenie uwagi podległych Mu władz, urzędów i organów na to, ażeby uprawnienie, wynikające z zacytowanych na wstępie postanowień art. 23 ustawy o poczcie, telegrafie i telefonie nie było wyzyskiwane, czy to przez nadawanie przesyłek listowych jako poleconych, mimo braku faktycznego uzasadnienia do przesyłania tychże jako poleconych, czy to przez wysyłanie przesyłek listowych jako wolnych od opłaty pocztowej, mimo że od opłaty tej zwolnione być nie powinny".

Podając powyższe do wiadomości, zwraca się uwagę na końcowy ustęp powołanego pisma, celem ścisłego przestrzegania przy wysyłce urzędowych przesyłek listowych podanych tam zasad.

Za Dyrektora P. M. T.

(—) **E. Zaremba**

Naczelnik Wydziału

50.

ZARZĄDZENIE DPMT.

z dnia 22 maja 1931 r.

L. 802/I/Og/31.

W sprawie Ilustrowanego Katalogu P. M. T.

Do

Państwowych Magazynów wyrobów Tytoniowych, Państwowych Magazynów surowców i wyrobów tytoniowych, Urzędów Wykupu Tytoniu i Państwowych Magazynów wyr. tyt. oraz fabryk: w Starogardzie, Kowlu, Radomiu, Monasterzyskach i Wodzisławiu.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zawiadamia, że w początkach m. czerwca ukaże się Ilustrowany Katalog Polskiego Monopolu Tytoniowego p. t. „Co palić w roku 1931", wydany przez Ilustrowany Kurjer Codzienny w Krakowie, w porozumieniu z Dyrekcją Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Katalog ten jest przeznaczony w pierwszym rzędzie dla sprzedawców wyrobów tytoniowych (hurtowników i detalistów), ponieważ oprócz wyczerpujących opisów i szeregu barwnych ilustracji zawierać będzie obowiązujące sprzedawców ceny, ponadto zaś ze względu na propagandową wartość

byłoby pożądane, aby w możliwie jak największej mierze dotarł i do konsumentów.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego nie wątpi, że sprzedawcy wyrobów tytoniowych, a przedewszystkiem hurtownicy przyczynią się do rozsprzedaży katalogu w ten sposób, iż hurtownicy zechcą zapośredniczyć w sprzedaży pomiędzy wydawnictwem I. K. C. a detalistami.

W związku z tem poleca się zakładom podać treść niniejszego okólnika do wiadomości hurtowników z prośbą o zgłaszanie do magazynów zapotrzebowania na katalogi, a po otrzymaniu tych zapotrzebowań przesłanie ich do wydawnictwa I. K. C., Kraków, ul. Wielopole, przy równoczesnem zawiadomieniu Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego o liczbie przesłanych zamówień.

Równocześnie należy wyjaśnić hurtownikom, że cena katalogu wynosi jeden Złoty, a hurtownicy, jako tem Wydawnictwo I. K. C. zapewniło Dyrekcję, otrzymają od Wydawnictwa za pośrednictwo w sprzedaży 10% rabatu.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zaznacza, że przywiązuje dużą wagę do możliwie dobrego zorganizowania sprzedaży katalogu, gdyż rozpowszechnienie tego wydawnictwa będzie miało duże znaczenie propagandowe.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego:

(—) **Dr. Kreutz**

WYDAWCA: DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO
TŁOCZONO CZCIONKAMI DRUKARNI PAŃSTWOWEJ, MIODOWA 22. 53026

Załącznik do Dzien. Urzęd. P. Monop. Tyt. Nr. 2 z dnia 1 czerwca 1931 r. poz. 37.

SCHEMAT

KATEGORJI PRAC I PŁAC ROBOTNIKÓW I ROBOTNIC ZAJĘTYCH W FABRYKACH I ZAKŁADACH P. M. T.

OBOWIĄZUJE OD DNIA 1 MAJA 1931 R.

Drukarnia Państwowa Nr. 53027. 31.IV.31. 700.

K		A		T		E			
I		II		III		IV		V	
mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety
11		12		13		14		15	

A. EKONOMJA.

a) **Slusarnia.**

								praktykant ślusarski	

b) **Stolarnia.**

								praktykant stolarski	

G O R J A										
VI		VII		VIII		IX		X		
mężcz	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	D
16		17		18		19		20		
praktykant ślusarski		młodszy ślusarz		młodszy ślusarz		młodszy ślusarz		ślusarz		
								ślusarz		D
								ślusarz precyzyjny		D
								tokarz		D
								frezarz		D
								zast. instrukt. ślusar.		D
								instruk. ślusarski (majster)		D
		młodszy hydraulik		młodszy hydraulik		młodszy hydraulik		hydraulik		D
								hydraulik		
		młodszy kowal		młodszy kowal		kowal		kowal		
								kowal		D
								blacharz		
		młodszy blacharz		młodszy blacharz		blacharz		blacharz		D
praktykant stolarski		młodszy stolarz		młodszy stolarz		stolarz		stolarz		
								stolarz		D
								stolarz meblowy		D
								zast. instruktora stolarsk.		D
								instruktor stolarski		D

K A T E									
I		II		III		IV		V	
mężcz	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety
11		12		13		14		15	

c) **Wyrób opakowań zewnętrznych.**

1) Wyrób skrzyń i beczek.

								młodszy skrzyniarz	

2) Szycie worków.

							szycie worków		

d) **Utrzymanie budynków.**

								robotnik murarski robotnik malarski	

e) **Popęd, konserwacja pasów i pędni oraz oświetlenie.**

G O R J A										
VI		VII		VIII		IX		X		
mężcz.	kobiety	mężcz	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	D
16		17		18		19		20		
skrzyniarz		tracz		prowadzący skrzyniarnię tracz bednarz		dozorca bednarz		dozorca		
robotnik murarski robotnik malarski		młodszy murarz młodszy malarz młodszy cieśla		młodszy murarz młodszy malarz młodszy cieśla		murarz malarz cieśla		murarz majster murarski malarz majster malarski cieśla		D D
obsługa kotłów dowóz węgla konserwacja		wykw. pom. palacza wys. ciśn. młodszy maszynista młodszy elektromech. rymarz i konserw.		wykw. palacz wys. ciśnien. młodszy maszynista młodszy elektromech. rymarz i konserw.		wykw. palacz. wys. ciśnienia młodszy maszynista młodszy elektromech.		maszynista maszynista elektromechanik elektromechanik		D D

K		A		T		E			
I		II		III		IV		V	
mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety
11		12		13		14		15	
f) Ogrzewanie.									
						palenie w piecach		palenie w piecach pom. palacza nisk. ciśnienia	
g) Służba bezpieczeństwa.									
h) Środki transportowe.									
								pomocnik szofera załoga auta	
i) Biura.									
			goniec	goniec	goniec	goniec kancelista	goniec kancelistka telefonistka	goniec kancelista	kancelistka

G O R J A										
VI		VII		VIII		IX		X		
mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	D
16		17		18		19		20		
dowóz węgla										
wykw. pom. palacza nisk. ciśn.		palacz nisk. ciśnienia		wykw. palacz nisk. ciśn.						
dozorca domu		odźwierny		odźwierny						
stróż				dozorca stróży		dozorca stróży		dozorca stróży		
strażnik ogniowy				dowódca straży ogniowej		dowódca straży ogniowej		dowódca straży ogniowej		
			rewidentka	rewident	rewidentka	rewident				
pomocnik szofera				mł. dozorca spedytor		dozorca spedytor		dozorca spedytor		
obsługa koni i wozów				konwojent		konwojent		konwojent		
								szofer		
								szofer mechanik		
woźny		woźny								
kancelista	kancelistka	kancelista		kancelista						

K	A	T	E	G	O	R	I	E	
I		II		III		IV		V	
mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety
11		12		13		14		15	

k) **Urzymanie porządku.**

	utrzymanie porządku		utrzymanie porządku	utrzymanie porządku	utrzymanie porządku	utrzymanie porządku			obsługa pralni mechan.
					sprzątanie w biurach	sprzątanie w biurach	sprzątanie w biurach	pomocnik ogrodnika	
							obsługa spluwacz. i ustęp	obsługa spluwacz. i ustęp	obsługa spluwacz. i ustęp.
							szycie		szycie
									młodsza dozorcz.

l) **Magazyny**: 1) s u r o w c ó w i a r t y k u ł ó w e k o n o m i c z n y c h.

	utrzymanie porządku		utrzymanie porządku	utrzymanie porządku	robotnica manipulacyjna	utrzymanie porządku			
				robotnik próbny		roboty magazyn.		roboty magazyn.	
					sortowanie		podawanie bel do eksper.		
					prucie i szycie bel				

2) w y r o b ó w t y t o n i o w y c h.

	utrzymanie porządku		utrzymanie porządku	utrzymanie porządku		utrzymanie porządku			
				robotnik próbny		roboty magazyn.		roboty magazyn.	

ł) **Roboty ogólne.**

	robotnica próbna		roboty ogólne	robotnik próbny	roboty ogólne	roboty ogólne		roboty ogólne	
							badanie wilgoci	dowożenie	
								obsługa windy	
								obsługa prasy mechanicz.	

G O R J A										
VI		VII		VIII		IX		X		
mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	D
16		17		18		19		20		
	obsługa pralni ręcznej									
		ogrodnik		ogrodnik						
obsługa spluw. i ustępów	obsługa spluw. i ustępów									
	szwaczka wykwalif.	krawiec								
	dozorczyni			młodszy dozorca		dozorca		dozorca		
ciężkie roboty magazyn.		przodownik		młodszy dozorca		dozorca		dozorca		
						magazynier		magazynier		
								magazynier		D
						dozorca		dozorca		
ciężkie roboty magazyn.		przodownik		młodszy dozorca						
				młodszy dozorca		dozorca		dozorca		
dowożenie										
obsługa windy										
obsługa prasy ręcznej										

K	A	T	E						
I		II		III		IV		V	
mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety
11		12		13		14		15	

B. ODDZIAŁY FABRYKACYJNE.

a) Przyrządzalnia tytoni przednich.

					utrzym. porządku		składanie stert (I op.)		odważanie
					czyszczenie odpadków		rozbier. stert (I op.) i rozluźn. liści		sortow. liści wg. metody I.
					donoszenie		rozbier. stert. (II op.)		sortow. składek wg. metody 2-ej
					odbier. tyt. z inst. pneumatycznej		rozbier. bel wg. metody I.		młodsza dozorczyni
							obsługa przetrząsaczki		czyszczenie materiału

b) Przyrządzalnia tytoni gorszych.

					utrzym. porządku		składanie stert		
					czyszcz. odpadk.		rozbier. stert i rozluźn. liści		
							obsługa przetrząsaczki		

G O R J A										
VI		VII		VIII		IX		X		D
mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	D
16		17		18		19		20		
		przyjm. i wydaw. surowca w skł. podr.		przyjm. i wydaw. surowca w skł. podręcz.						
		ostrzenie noży maszynowo		ostrzenie noży maszynowo		melanżer.		melanżer		
				ostrzenie noży na toczakach		ostrzenie noży na toczakach		melanżer		D
obsługa przetrząsaczki										
dowożenie		składanie stert (II op.)		krajanie tyt. do 1200 kg.		krajanie tyt. ponad 1200 kg.				
				przecier. tyt. do 1200 kg.		przecier. tyt. ponad 1200 kg.				
		młodszy mechanik		młodszy mechanik		młodszy mechanik		mechanik		
						kraj. i przecier. tyt. kart.		mechanik		D
	dozorczyni		dozorczyni		dozorczyni wykw.		dozorczyni wykw.		dozorczyni wykw.	
				młodszy dozorca		dozorca		dozorca		

obsługa prażarki		nasyp. i odbier. z prażar. ręcznie								
dowożenie do prażarki		palenie w prażarce		palenie w prażarce						
obsługa gnieciarki		obsługa gniec. conajmniej 800 kg.		przyjm. i wyd sur. w skład. podręcz.						
dowożenie		ostrzenie noży maszynowo		ostrzenie noży maszynowo						
				ostrzenie noży na toczak.		ostrzenie noży na toczak.				

K		A			T			E	
I		II		III		IV		V	
mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety
11		12		13		14		15	
									młodsza dozorczyni
c) Pakowalnia tytoni przednich.									
			utrzym. porządku		donoszenie stemplowanie przekładanie cerezyny		pakowanie ręczne obsługa maszyn do pakowania formowanie pakietów	dowożenie	młodsza dozorczyni
d) Pakowalnia tytoni gorszych.									
			utrzym. porządku		donoszenie stemplowanie		pakowanie ręczne obsługa maszyn do pakowania formowanie pakietów	dowożenie	kontrolowanie wagi

G O R J A										
VI		VII		VIII		IX		X		
mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	D
16		17		18		19		20		
		przyjm. i wydaw. sur. w skł. podręcznym		krajan. tyt. do 1200 kg.		krajanie tyt. ponad 1200 kg.				
				przecier. tyt. do 1200 kg.		przecier. tyt. ponad 1200 kg.		melanżer		D
		młodszy mechanik		młodszy mechanik		młodszy mechanik		mechanik		
	dozorczyni		dozorczyni		dozorczyni wykw.			mechanik		D
				młodszy dozorca		dozorca		dozorca		
dowożenie										
pakow. i zb janie skrzyń										
	dozorczyni		dozorczyni		dozorczyni wykw.					
				młodszy dozorca		dozorca		dozorca		
								mechanik		
								mechanik		D
dowożenie										
pakow. i zabijanie skrzyń								mechanik		
obsługa prasy								mechanik		D
zaszywanie worków				młodszy dozorca		dozorca		dozorca		

K	A	T	E						
I		II		III		IV		V	
mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety
11		12		13		14		15	
									młodsza dozorczyni
e) Wyrób gilz.									
			utrzym. porządku		donoszenie obsługa maszyny wolnobieżnej		obsługa maszyny szybkobieżnej	dowożenie	młodsza dozorczyni
f) Wyrób papierosów.									
			utrzym. porządku		donoszenie pomoc przy maszynie obsługa rozpruwaczki przesiewanie i przetrząs. tytoniu		obsługa maszyny wolnobieżnej kontrolerka papierosów	dowożenie	obsługa maszyny szybkobieżnej młodsza dozorczyni
g) Pakowalnia papierosów.									
			utrzym. porządku		donoszenie stemplowanie		pakowanie ręczne obsługa maszyn do pakow.	dowożenie	

G O R J A										
VI		VII		VIII		IX		X		
mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	D
16		17		18		19		20		
	dozorczyni		dozorczyni		dozorczyni wykwalifik.					
								dozorca		
	dozorczyni			młodszy dozorca		dozorca				
			dozorczyni							
								mechanik		D
		młodszy mechanik		młodszy mechanik		młodszy mechanik		mechanik		D
								starszy mechanik		
		ostrzenie noży								
dowożenie		prow. maszynę-pomocnik ślusarza								
	dozorczyni		dozorczyni	młodszy dozorca		dozorca		dozorca		
		młodszy mechanik		młodszy mechanik		młodszy mechanik		mechanik		
								mechanik		D
								starszy mechanik		D
dowożenie		prowadzenie maszyn pom. ślusarza		prowadzenie maszyn pom. ślusarza						
pakowanie do skrzyń				młodszy dozorca		dozorca		dozorca		

K A T E									
I		II		III		IV		V	
mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety
11		12		13		14		15	
							sygnetowanie ręcznie		dozorczyni w suszni
							obsługa maszyn do sygnetowania		młodsza dozorczyni
							formowanie pakietów		

h) Odnikotynizowanie.

							załadow. i odbier. z retort		załadow. i odbier. z retort

i) Wyrób opakowań i papierów fabrykacyjnych.

1) Pudełkarnia.

			utrzym. porządku		donoszenie		gotowanie kleju	obsługa maszyn o popędzie motorowym	
					wyginanie liczenie szpilkowanie		obsługa masz. do przecin. pudełek	dowożenie	
					układanie pudełek				
					ręczny wyrób pudełek				
					ręczny wyrób torebek		obsługa maszyn do szycia		młodsza dozorczyni
									nakład. na rysownicę
							odbier. z rysownicy		przycin. pudełek ręcznie

GORJA										
VI		VII		VIII		IX		X		
mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	D
16		17		18		19		20		
		młodszy mechanik		młodszy mechanik		młodszy mechanik		mechanik		D
	dozorczyni		dozorczyni		dozorczyni wykwalif.			mechanik		
								starszy mechanik		D
obsługa retort		obsługa retort								
		młodszy mechanik		młodszy mechanik		młodszy mechanik		mechanik		
								mechanik		D
obsługa maszyn w popędzie ręcznym i nożnym				młodszy dozorca		dozorca		dozorca		
dowożenie				introligator		introligator		majster pudelkarski		D
								mechanik		
krajanie papieru		krajanie paparu						mechanik		D
	dozorczyni		dozorczyni		dozorczyni wykwalif.					

K A T E									
I		II		III		IV		V	
mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety
11		12		13		14		15	
2) Drukarnia.									
			utrzym. porządku		liczenie i szpilkowanie odbieranie		nakładanie	dowożenie	
3) Wyrób papieru cerezynowego.									
			utrzym. porządku		roboty manipulacyjne			dowożenie	
j) Przyrządzenie liści cygarowych.									
			utrzym. porządku		żyłowanie i sortowanie wkładki gładzenie pokryw donoszenie		żył. gładz. i sortow. pokryw. i zawijaczy skrapianie liści suszenie wkładki		młodsza dozorczyni

G O R J A										
VI		VII		VIII		IX		X		
mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	D
16		17		18		19		20		
dowożenie				młodszy dozorca		dozorca		dozorca		
krajanie papieru		krajanie papieru		introligator		introlitor		introligator		
pomoc przy maszynach		maszynista maszyny sztanc. drukar.		kraj. pap. na dużych mech. gil. dla PStasz				majster introligat.		D
								majster drukar.		D
								przedrukarz		D
								litograf		D
								zecer		D
								maszynista opałowy		D
dowożenie				młodszy dozorca		dozorca		dozorca		
krajanie papieru		krajanie papieru		obsługa maszyny do parafinowania						
	dozorczyni		dozorczyni		dozorczyni wykwalifik.					
				młodszy dozorca		dozorca		dozorca		

K		A		T		E			
I		II		III		IV		V	
mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety
11		12		13		14		15	
k) Wyrób cygar.									
			utrzymanie porz.		prasowanie kukiełek ręczn.				doważanie
			układanie cygar wolnych w skrzyn.		przekład. i obcinanie kukiełek		mieszanie wkładek	mieszanie wkładek	
					donoszenie form				młodsza dozorcz.
					przyjm. wydawanie kukieł.				
					rozkład. cygar				
			pokryw i rob. kukiełek XIII-XII		pokryw. i rob. kukiełek XI-VI		pokryw. i rob. kuk.		pokryw. i rob. kukiek V-II
					pokryw. i rob. kuk. (Ratusz.)				
l) Pakowalnia cygar.									
			utrzymanie porządku		donoszenie	sortowan.	obsługa suszni		
			etykiety pudełek		pierścionkowanie		pakowanie prasowanie w papier		sort. pras. pak. w pudełka od VIII—I
			szablonowanie pudełek		szablonowanie pudełek				
					pras. cyg. mechan. (Woerner)		pras. cyg. mech. (Woerner)		
			pakow. cygar w skrzynie i tekturę falistą		pakow. cygar w skrzyn. i tekturę falistą		sortowanie XIII IX		
							pakowanie XIII—IX		młodsza dozorcz.

G	O	R	J	A						
VI		VII		VIII		IX		X		D
mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	
16		17		18		19		20		
pras. ku- kiełek mecha n.										
mieszanie wkładek										
	młodsza dozorczyni		dozorcz. wykwal.	młodszy dozorca	dozorcz. wykwal.	dozorca		dozorca		
	pokryw. i robienie kukiełek I.		pokryw. i robienie kuk.specj.							

pakow. i zabijanie skrzyń										
	sortow. pras. pakow. specjal.									
	młodsza dozorcz.		dozorcz. wykwal.	młodszy dozorca	dozorcz. wykwal.	dozorca		dozorca		

KATEGORIE									
I		II		III		IV		V	
mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety
11		12		13		14		15	
ł) Wyrób skrzyneczek.									
	utrzym. porządku		utrzym. porządku		oklejanie pudełek zabijanie pudełek zabijanie pudełek wypalanie godła wytłaczanie godła maszynowe szycie pudełek				młodsza dozorczyni
m) Wyrób tabaki.									
			utrzym. porządku		stemplowanie	pomocnik młynarza przesiewanie miału pomoc przy suszniku	pakowanie tabaki	pomocnik młynarza przesiewanie miału pomoc przy suszniku	młodsza dozorczyni

G	O	R	J	A						
VI		VII		VIII		IX		X		D
mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	
16		17		18		19		20		
krajanie papieru										
	dozorczyni		dozorczyni							
				młodszy dozorca		dozorca		dozorca		
pomocnik młynarza				młynarz		młynarz		młynarz		
przesiewanie miału										
pomoc przy suszniku		obsługa suszników								
przesiewanie tabaki		przesiewanie tabaki								
obsługa gniotowników		obsługa gniotowników								
pakow. i zabijanie skrzynek										
	dozorczyni		dozorczyni	młodszy dozorca		dozorca		dozorca		

K		A		T		E			
I		II		III		IV		V	
mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety
11		12		13		14		15	

n) Wyrób tytoniu do żucia.

			utrzym. porządku		utrzym. porządku		przyrządzanie liści nakładadanie przędzy krajanie i pakowanie		młodsza dozorczyni

o) Wyrób tytoni przędzonych.

	utrzym. porządku		utrzym. porządku czyszczenie blaszek		wyciąganie pokrywy pakowanie kubuszów	donosz. tytoniu i form pakowanie do worków obszywanie worków	zwilżanie liści sortowanie wyrób skrętek obszywanie worków pakowanie do worków	otwieranie form	młodsza dozorczyni

G O R J A										
VI		VII		VIII		IX		X		D
mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	mężcz.	kobiety	
16		17		18		19		20		
dowożenie										
pomoc przy przędzen.						przędzarz		przędzarz		
pakowania i zabijanie skrzyń										
	dozorczyni		dozorczyni	młodszy dozorca		dozorca		dozorca		
prasowanie										
	dozorczyni		dozorczyni	młodszy dozorca		dozorca		dozorca		

SCHEMAT

kategorji prac i płac personelu Zakładów Humanitarnych P. M. T.
obowiązuje od 1 maja 1931 roku.

A. Ambulatorjum.		
1. Dypl. higjenistka	kategorja płacy	X i X + D.
2. Sanitarjuszka	„ „	V, VI, VII
B Przedszkole.		
1. Dypl. Kierowniczka	kategorja płacy	X i X + D
2. „ Wychowawczyni	„ „	VIII, IX, X, VIII D, IX D i X D.
C. Dzieciniec.		
1. Kierowniczka	kategorja płacy	VII, VIII,
2. Pielęgniarki	„ „	IV, V, VI, VII
D. Żłobek.		
1. Dypl. Kierowniczka		
2. Zastępczyni Kierowniczki	kategorja płacy	VII, VIII,
3. Pielęgniarki Opieki Lotnej	„ „	VI, VII, VI D, VII D, IX, X, IX D, XD
4. Starsza pielęgniarka	„ „	VII
5. Pielęgniarka	„ „	VI
6. Młodsza pielęgniarka	„ „	IV, V
7. Praktykantka	„ „	I, II, III, IV
E. Obsługa Zakładów Humanitarnych.		
	kategorja płacy	I, II, III, IV
F. Kuchnia robotnicza		
1. Obsługa kuchni robotniczej	„ „	III, IV
2. Kucharka		VI —
G. Kąpiele.		
1. Obsługa łażni (kobieca)	kategorja płacy	IV, V
„ „ (męska)	„ „	IV, V

Nowy personel do obsługi Zakładów Humanitarnych będzie przyjmowany na warunkach służby domowej.

Warszawa, dnia 8 kwietnia 1931 r.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego:

(—) **Dr. Kreutz**